

то стоеше наедно мѣсто съ войската си, и покорни сичката Българія, Михаилъ се връща на Цариградъ съ слава и съ много български роби, между които бѣхъ и Ибазъ и Долѣнъ слѣпъ. Това станъ на 1041 година. Това падане на Българія, както и прѣвото не станъхъ отъ друго, освѣнъ отъ едно несъгласіе помежду самитѣ българи. — Ето що прави несогласіето! — По 1074 година както и други много пжти, българетѣ пакъ се подигнахъ върху гръцитѣ за да се отрѣвжтъ отъ тѣхъ, нѣ не сполучихъ и останъхъ подъ гръцко робство до 1186 година, отъ което врѣме се зафаца други періодъ на Българската Исторія.

Ч е т в р т і я т ъ П е р і о д ъ .

У този періодъ гледами, че българското царство пакъ бѣше фанжло да си достига прѣвата слава. То се призе отъ Турцитѣ, на които на онова врѣме никой не можеше да имъ стон на срѣца, и си останъ и до днешніятъ день у тѣхъ.

Българетѣ веке не можахъ да тръпнжтъ гръцитѣ да земжтъ толкови даванье отъ тѣхъ, и да сгруквжтъ други много зливи. Гръцкото правителство до толкови фанж веке, щото като щѣше да се жение царятъ имъ за дъщерята на маджарскіятъ кралъ Бела, поиска българетѣ да давжтъ каквото се похарчи за свадбата. Българетѣ възврѣхъ и намыслихъ или да се отрѣвжтъ отъ тѣзи гръци или друго нѣ. Двамата братъи Петръ и Асѣнъ, които бѣхъ отъ царска българска кръвь, готвяхъ се да воджтъ българитѣ. Тѣ прѣво отидохъ при гръцкіятъ царь, Исакъ II, който бѣше дошелъ у Свисель, да му ищжтъ двѣ работи: Войската дѣто я земжтъ гръцитѣ отъ българитѣ, да има сжжитѣ правдини, каквито има и гръцката; друго гръцкіятъ царь да имъ даде едно мѣсто у Балкантъ.